

“ነፃው” ፕሬስ ራሱ ለዚህ ምን መልስ አለው?!

ዘሩባቤል ማቲያስ

04/30/13

አዲስ ጉዳይ መጽሔት በወርሃ ሚያዚያ ሰሞነኛ ህትመቷ የመንግስትን ምላሽ የሚሹ “የነጻውን” ፕሬስ አጀንዳዎች አስተናግዳለች። የጠቅላይ ሚኒስትር ክቡር አቶ ኃይለማርያም ደሳለኝን የአውሮፓ ጉብኝትና ከፈረንሳይ “ፍራንስ 24” የቴሌቪዥን ጣቢያ ጋር ያደረጉትን ቃለ-ምልልስ ተከትሎ፤ በራሳቸው ምክንያት ሀገር ጥለው የኮበለሉ፤ ጋዜጠኝነትን ለተሻለ የህይወት አማራጭ ቪዛ ማስመቻ አድርገው የወሰዱ አሊያም ከጋዜጠኝነት ስነ-ምግባር ውጪ የሀገሪቱን ህግና ስርዓት በመፃረር ሲሰሩ የነበሩ የ14 “ጋዜጠኞችን” ፎቶ እንደ አልበም ወይም እንደ ፎቶ ቤት በሽፋን ገጂ ላይ በመደርደር “መንግስት ለዚህ ምን መልስ አለው?” የሚል ጥያቄን በማንሳት በርዕስ አንቀጂ ላይ ስለ ስደት እንዲሁም በዑብይ ጉዳይ አምዷ ላይ ጉዳዩን ይበልጥ በማራገብ ለመሞገት ሞክራለች። ዋናው ጉዳይ ጠቅላይ ሚኒስትሩ ለቴሌቪዥን ጣቢያው በነፃው ፕሬስ ይዘታ ላይ ተገቢውን ማብራሪያ አልሰጡም የሚል ነው—እኛ የምንፈልገውን ብቻ በሉልን? የማለት ያህል።

“የጋዜጠኞች” ስደትና እንግልት እንዲቆም በማሳሰብ ወይም በማስጠንቀቅ ይጀምራል—ርዕስ አንቀጥ። ምናባዊው የዑብይ ጉዳይ አምድ አዘጋጅ ከአምዱ ስያሜ ግርጌ ያስተናገዳቸው ባለ አራት ገፅ ዲስኩርም በተዘዋዋሪ መንገድ የመፅሔቷ አቋም የሆነው ርዕስ አንቀጥ ማጠናከሪያ ሆኖ የቀረበ ነው። ዝግጅት ክፍሉ ቦታ ጠቦት ይሁን አሊያም እርካታ ባለማግኘት በውል ባይታወቅም፤ የርዕስ አንቀጥ አባሪ ወይም ተጣማሪ ሆኖ የቀረበው ፅሁፍ መንግስትና “ነጻው” ፕሬስ በአይጥና ድመት ተመስለው እንዲታዩ ለማድረግ የተሞከረበት አምድ ነው።

ግና የስውር አምድ አዘጋጁ ፅሁፍና (የዑብይ ጉዳይ አምድ) የርዕስ አንቀጥ ድምር ውጤት አንድ ነው። እርሱም መንግስት “ነጻውን” ፕሬስን እየተጫነው፤ እያቀጨጨውና እያዳከመው መሆኑን በአንድ በኩል ሲገልፅ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ጋዜጠኞች እየተሰደዱና እየተንገላቱ መሆኑን ማሳየት ነው— ተሰዳጅና አሳዳጁን እግዜር ይወቀው እንጂ። ሆኖም በእኔ እምነት የአሳዳጅነቱን ሚና መውሰድ ያለበት “ነፃው” ፕሬስ ራሱ ይመስለኛል።

ለዕሁፌ መነሻ የሆነኝ ዘንድ ይኸው የርዕስ አንቀጥ አባሪ ሆኖ የቀረበው ባለ ብዙ ንዑስ አርዕስት ፅሁፍ ዋናው ጉዳይ ረጅም ግን አጭር ወግ ነው። ከአምዱ ጀርባ ተደብቀው ብዙ ለማለት የተውተረተሩት ፀሐፊው፤ ጉዳዩን ደግመው ደጋግመው በብዕር ቢያርሱትም ቅሉ፤ ምርታማ የሆኑ ግን አይመስሉም። ጭልጥ ያሉ “የነጻው” ፕሬስ “አድናቂና አድማቂ” በመሆናቸው ቀዩ ብዕራቸው ቀያይ ንዑስ ርዕሶችን በመቀራረም (...እስር፤ እንግልት፤ “ነጻው” ፕሬስ በመንታ

መንገድ ላይ ...ወዘተ) በመሳሰሉ ጨለምተኛ ቃላትና ሃረጎች የቻሉትን ያህል ለመቧባር ሞክረዋል-የሆነ ቦታ ተደብቀው።

እንግዲህ ልብ እንበል!...መፅሔቷ ለማብጠልጠል የመዘዘችው ጉዳይ ሚዛናዊነትን የደፈጠጠና ኢ- ታክማኒነት የጎደለው ለመሆኑ ሙሉ ጽሑፉን ማንበብ አያስፈልግም። ዘገባው የተዘጋጀበት አምድ ባለቤት አልባ መሆኑ በራሱ ከጀርባው ተጠያቂነትን ለመሸሽ ያደፈጠ ወይም አጥር ጥግ ቆሞ ድንጋይ ወርውሮ እንዲሚሮጥ ልጅ ሆኖ መቅረቡ በቂ ማሳያ ይመስለኛል። ለምን ቢሉ፤ የዘገባው ባለቤት ቢያንስ በብዕር ስም አሊያም እንደሌሎቹ አምዶች በስም ተጠቅሶ መቅረብ እንዳለበት ሙያው የሚያስገድደው ጉዳይ በመሆኑ ነው። እናም ከሙያው አንፃር ማንኛውም ባለቤት የሌለው አምድ እንዲሁም የዝግጅት ክፍሉ አቋም መሆኑ ከአምዱ ግርጌ በመግለጫ ያልተጠቀሰ ገፅ የፕሬሱ አዘጋጅ አቋም ተደርጎ እንደሚወሰድ መታወቅ ይኖርበታል። ለነገሩ የጽሑፉ ባለቤት የዝግጅት ክፍሉ መሆኑን ለመገመት አይከብድም። የርዕሰ አንቀፁን ጭብጥ በመመልከት ብቻ የስውሩን “ዐብይ ጉዳይ” ፀሐፊ ማንነት ለመረዳት አያዳግትም። ሆኖም የዚህ ዕሉፍ የትኩረት አቅጣጫ “መንግስት ለዚህስ ምን መልስ አለው?” ለሚለው ‘እንደ ተመኘሁሽ አገኘሁሽ’ ወይም ‘እጄ ላይ ጣለሽ’ ለሆነው የጉጉ ሰው ዓይነት ጥያቄ መልስ ለመስጠት እንጂ የስውሩን “አምደኛ” ማንነት ለማሰስ ባለመሆኑ ወደ ጉዳዩ ልመለስ። ያም ሆነ ይህ ግን የዕሉፍ ባለቤት አልባነት ችግር ራሳቸውን “ነፃ ነን” እያሉ የሚጠሩ ፕሬሶቻችን (በዓለም ላይ ያለው ነፃ የሚባል ፕሬስ ሳይሆን የግል ፕሬስ በመሆኑና ነፃነት ሁሉም አንፃራዊ ስለሆነ) “ጥፋት አንድ” ተብሎ ይመዝገባልኝ።

“የነጻ” ፕሬሶቻችንን ጥራዝ ነጠቅነትን ወይም ግልብነትን የሚጠቁም አንድ ቅንጣት ነገር ግን በቂ የሆነን ማሳያን ካስቀደምን ዘንድ የምዕናባዊውን “ፀሐፊ” ጥያቄ በጥያቄ መልስን ወደ ዋናው ጉዳያችን እንዝለቅ። ፀሐፊው፤ “መንግስት ለዚህስ ምን መልስ አለው?” ብለዋል። የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ ደግሞ “ነጻው ፕሬስ ራሱ ለዚህስ ምን መልስ አለው?!” እላለሁ። እንግዲህ የዐብይ ጉዳይ አምድ ባለቤት ዝግጅት ክፍሉ እንደሆነ ገምተናል ወይም ተግባብተናል። እናም ተከታዩን ጥያቄ እንጠይቀው እሱም “የነጻው” ፕሬስ አንድ አካል፤ ለዚያውም ግንባር ቀደም አቀንቃኝ ነውና። ፀሐፊው “ነጻ” ፕሬስ አደጋ እንደተጋረጠበት ደግመው ደጋግመው በመልክና በቅርጽ እንዲሁም በየትየለሌ ንዑሳን አርዕስቶቻቸው አራግበዋል። እናም እንደ አንድ ዜጋ ምላሽን ልስጥ፤ ልጠይቅም። ሃቅን መመስከር ወይም የምናስተውለውን ጠማማ አስተሳሰብ ማረቅ የማንኛውም ዜጋ ግዴታም ሆነ መብት ይመስለኛል። “የነፃ” ፕሬስ ተሟጋች አሊያም እርሳቸው ብቻ ተቆርቋሪ ሆነው በስውር የቀረቡት ግለሰብም ቢሆኑ የሚከፉብኝ አይመስለኝም- ከጽሑፋቸው እንደ ተረዳሁት በሃሳብ ፍጭት ያምናሉና። ስለሆነም የአዲስ ጉዳይ ዝግጅት ክፍል በከፊል፤ ከፍ ሲልም “ነፃው”

ፕሬስ የጋዜጠኝነት ሙያ ደፍጥጦ እንደ እርሳቸው እዚህም እዚያም ለሚረግጡ የሙያው ተገልጋዮች (አገልጋዮች አላልኩም) ምን ምልክታ ይኖረው ይሆን?...

ረጅም ሳንንዝ የአዲስ ጉዳዩን አፍራሽ አካሄድ ለአብነት እንምዘዝ። መጽሔቷ ድብቅ የአምድ አዘጋጅ አላት። በእኔ እምነት ራሷ ለሙያው ተገዥ ሳትሆን፤ ሳትማር ሳትወቀስ ወይም ለአቅመ ሃያሲነት ሳትበቃ በራሷ ጊዜ የአዋቂነትን ዘውድ የደፋች ይመስለኛል። ወይም ደግሞ “ሰጡ እንጂ ልስጥ አልኩ ወይ?” እንዳሉት የኔታ፤ ‘የሙያውን ህግ አክብሩ እንጂ ላክብር አልኩ ወይ?’ እያሉ ነው። እርግጥ የጸሐፊው አጀንዳ የሚጠላ አይደለም። መታረም የሚገባው ነገር ከተገኘ እንዲታረም ማሳሰቡም በዚያው ልክ አይከፋም። “ነፃ” ፕሬሱ ይደግ ፣ ይመንደግ ማለቱ ከአንድ የፕሬስ አካል ብቻ ሳይሆን ከመንግስትም የሚጠበቅ ጉዳይ ነው። እናም አያስወቅስም። የሚያስወቅሰው፣ የሚያስተዛዝበውና የሚጎረብጠው ጉዳይ ግን የራስን ድክመት ወደ መንግስት ለማላክክ መሞከሩ ነው። ምክንያቱም “የነጻ” ፕሬሱ አለማደግ ከራሱ ከዝግጅት ክፍሉ መጀመሩ ተቋሙ ራሱን አለማብቃቱን ጠቋሚ ነው። በሌላ አባባል “ነጻው” ፕሬስ ራሱ የአንበሳውን ድርሻ መውሰድ አለበት ባይ ነኝ። እናም ከዚህ ጋር ተያያዥ ጉዳዮችን ላስከትል።

...ውይ የኔ ነገር ረሳሁት እኮ!...ይቅርታ!... እስቲ ቀሪ ትዝብቶቼን ለጊዜው ገታ ላድረግና ቀደም ሲል በ“አልበምነት” ወደ መሰልኩት የመጽሔቷ የሽፋን ምስሎች ልመለስ። ቀለሟን አንጠፍፋ ልትጨረስ ምንም ያህል ያልቀራት የባለ ቀይ ቀለም እስክርቢቶዋ ቀፎ ከመጽሔቷ ግርጌ ተቀምጣለች። ቀሪውንና አብዛኛውን የፊት ሽፋኗን ስውር ፀሐፊው የብዕር አርበኛ (የፅሁፉ ፍካሬያዊ ፍቺ ነው) እያለ የሚያንቀለጃላቸው “ጋዜጠኞች” ፎቶ አጨናንቆቷል – ልክ እንደ ማስታወሻ አልበም።

...እስክንድር ነጋ፣ ክፍሌ ሙላት፣ ሲሳይ አጌና፣ አርጋው አሽኔ፣ ዳዊት ከበደ፣ ርዕዮት ዓለሙ፣ ውብሸት ታዬ...ወዘተርፈ. ሶስት በአራት (3*4) በሆኑ ፎቶዎች ይታያሉ። አንዳንዶቹ የህግ ታራሚዎች ናቸው— ፀሐፊው “አርበኛ” ቢሏቸውም። ጥቂት የማይባሉት ደግሞ የተሻለ ኑሮ ፍለጋ ወደ አሜሪካና ምዕራብ አውሮፓ አቅንተዋል። በፀሐፊው አባባል መንግስትን ፈርተው ወይም መንግስት አስፈራርቷቸው የተሰደዱ የብዕር ጥመኞች ናቸው። ሌሎቹ ደግሞ ብዕራቸውን ከሙያው ስነ-ምግባር ውጪ ብዕራቸውን ለሁከትና ለብጥብጥ በመጠቀማቸው እንዲሁም ስራቸውን ስለሚያውቁ በራሳቸው ጊዜ ሀገር ለቀው የወጡ ናቸው።....

...ወደ ቀይ አስኪርብቶዋ ልመለስ። ቀለሟ እየተየሚጠጠ ነው። ቅላቷን በአደጋ ብንመስለው ቀለም መራቧ ደግሞ መንግስት የግሉን ፕሬስ እውነት እንደጠማው አስጓድሎታል ለማለት ይመስላል።... ሌላም ልገምት።... ‘ፅሁፍማ በእነ እንቶኔ ዘመን አከተመ’ ወይም ሌላ... ግለሰቡ ገማች ናቸውና እኔም እንዲያ ገመትኩ— ጥቂት ነገሮችን ከእርሳቸው ልማር ብዬ።...

ለማንኛውም ወደ ጉዳዩ ተመለስኩ። በአንድ ያገጠጠ ሃቅ የምንግባባ ይመስለኛል— ከ“የተሰዳጆቹ” የታራሚዎቹና የነጋዴዎቹ “ጋዜጠኞች” አድናቂ ነኝ ባዩ ስውሩ ፀሐፊ ጋር። እርሳቸው በቃልም ይሁን በምስል ያነገሷቸው የዛሬዎቹ የባህር ማዶ ከተሜዎች በመንግስት አሳዳጅነት፣ ጣልቃ ገብነትና አስጊ የስራ ሁኔታ አገር አቋርጠው ባህር ሰንጥቀው እንዳልሄዱ እኛም ፀሐፊውም እናውቃለን። እርግጥ ነው ከምስላቸው እንደምረዳው የባህር ማዶ ተድላና ፌሽታ እንደሆነላቸውና የፈለጉትን እንዳገኙ ወዘናቸው የሚያሳብቅባቸው እንዲሁም (የቅናት እንዳይመስልብኝ) ገሚሶቹ ከጋዜጠኝነት ጋር በስደት የተፋቱ ናቸው። አንዳንዶቹ ግን ሀገር ቤት ሆነው እንደሚሰሩት ዓይነት ዘገባ ባህር ማዶም ሆነው የአሸባሪው ግንቦት ሰባት ልሳን ለሆነው ኢሳት ወይም እሳት ቴሌቪዥን አዳማቂ አዘጋጆች ሆነዋል። እርግጥ አብዛኛዎቹ አሁንም ይፅፋሉ። ግና የቅርብ ሩቅ ናቸውና ስለ ዛሬይቱ ኢትዮጵያ የሚያውቁ ባለመሆናቸው ከዚያ እየጻፉ በወንጭፍ የሚልኩልን ማምታቻ ጽሑፍ ሊባል የሚችል አይደለም። ያም ሆነ ይህ ግን ፀሐፊው በአዛኝ መሳይ ቅቤ አንንገትነት ክንፈራቸውን የመጠጠላቸው ግለሰቦች የአሜሪካ ኑሮ አማልኳቸው እንጂ መንግስት አስኩብልኳቸው እንዳልሆነ ራሳቸውም ቢሆኑ መስክረዋል — በጋዜጠኝነት ሺዛ ተሰጥቷቸው የተሻገሩ ናቸው በማለት።

ስውሩ አዘጋጅ እንዳልከዱትና የዚህ ዕሉፍ አቅራቢም እንደሚያውቀው አንዳንዶቹ ወደ ጋዜጠኝነት ሙያ ውስጥ ዘው ብለው በድፍረት በመግባት የተከበረውንና ታላቅ የሆነውን ሙያ ለግል ጥቅማቸው ማሳደጃ፣ ለገንዘብ ማግኛ እንዲሁም የውጭ ትምህርት ዕድል ማፈላለጊያነት ምቹ ድልድይ ያደርጉታል። ዳሩ ግን ፀሐፊው ያን ያህል የነቀዘ ስብዕና ባለቤት የሆኑ ግለሰቦች ሳይቀሩ ሙያውን እንደሚቀላቀሉት እያመኑ ለግለሰቦቹ ስደት ምክንያት ደግሞ መንግስትን ይጠቅሳሉ። ሁለት የሚጣረሱ ሃሳቦች ናቸው። ፀሐፊው ሃቁን ለምን ለማድበስበስ እንደፈለጉ ባይገባኝም፣ የስፖርት፣ የመዝናኛ ፕሮግራም አዘጋጆች ሳይቀሩ በመንግስት ጫና እንደተሰደዱ አድርገው ድምድመዋል ወይም ዋሽተዋል። ምክንያቱም ምናልባትም “ነጻውን” ፕሬስና መንግስትን ድመትና አይጥ አድርጎ የሚያስፈርጃቸው /መፈረጅ ግድ ከሆነ ማለቱ ነው/ የፖለቲካ ነክ ዘገባዎች በመሆናቸው ነው። ፀሐፊው ለማራገብ እንደሞከሩት መንግስት የቱንም ያህል የግሉ ፕሬስ ተቃዋሚ ቢሆንም (ከባህሪው በመነሳት ሊሆን አይችልም እንጂ)፣ አንድ የልጆች መዝናኛ ፕሮግራም አዘጋጅ ከመንግስት ጋር የሚያጣላ ዘገባ የሚሰራበት ምክንያት አይኖርም—የሀፃናት ፖለቲካ የለምና። ነገሩን እንጂ መንግስትና “የነፃ” ፕሬስ ቤተሰቦች የጸባቸው መንስዔ ፖለቲካ መሆኑን እየመሰከርኩ አይደለም—ሥርዓት አልበኝነት ነው ፤ ዋናው የችግሩ መንስዔ— ጋዜጠኞች ስለሆኑ ሳይሆን ወንጀለኞች በመሆናቸው ብቻ።

የአዲስ ጉዳዩ ቤተኛ ፀሐፊ “ጀግኖቹ” እሉለ ስለሚያወድሷቸው አንዳንዳቸው “ጋዜጠኞች” አፍረጥርጠን እንነጋገር ከተባለ፣ አንድም በጋዜጠኝነት ስም የተጠለሉ የኒዮ- ሊበራል ሃይሎች

አገልጋዮች፣ ሁለትም ሆድ- አደሮች እንጂ ለእውነት- ስለ እውነት የተጠሙ አይደሉም። አሜሪካዊነትን የናፈቁ ቅንጡዎች ነበሩም፤ ናቸውም። ታዲያ እዚህ ላይ ‘ለምን ምችትን ተመኙ? አሊያም ለምን ኑሮ ተመቻቸው?’ እያልኩ አለመሆኑ ይታወቅልኝ። ኢትዮጵያዊ ሁሉ በያለበት ቦታ ቢደላው የደስታዬ ወሰን መጨበጫ አይኖረውም። እኔን የሚከፋኝና ልቀበለው የማልፈቅደው ጉዳይ ግን “በነፃ ፕሬስ” ስም ለምን ይነገራል? ለምንስ ይዋሻል? የሚሉ ጥያቄዎች ምላሽ አልቦ ሲሆኑ ነው።

“የነጻ” ፕሬስ መንገዝ ከሚገባው ያነሰ እንዲራመድ የአንባሳውን ድርሻ የሚወስደው ራሱ ባለ ጉዳዩ እና በኩሪያው የተከለከለ የመስኩ ተገልጋዮች ናቸው። መንግስት ፍጹምና እንከን የለሽ ነው ባይባልም፤ ስውሩ ፀሐፊ የሚያራግቡትን ያህል ዘርፉን እንዳልተጫነው ግን እርግጠኛ መሆን ይቻላል። መንግስት ሚዛናዊ፣ በዕውነታ ላይ የተመሰረተና ሙያዊ ስነ-ምግባሩን የጠበቀ ዘገባን ገንቢነቱ አንፃር የሚቀበል ይመስለኛል። አግባብነትም ያለው ነው። ጉዳዩ መንግስት አይተች፣ አይወቀስ... አይደለም። መንግስትን አስተማሪ በሆነ መንገድ መተቸት ትክክል ብቻ ሳይሆን ግድም ጭምር ነው። እርግጥ “የነፃው” ፕሬስ መድከም ለራሱም ለመንግስት ይሁን ለፕሬስ ብሎም ለሀገሪቱ ጥሩ ዜና እንዳልሆነ ግልጽ ነው።

ይሁንና የፀሐፊው አካሄድ መንግስት ችግሮች እንዳለበትና ችግሮቹን እንዲያርም ለመጠቆም ከመንግስት የመነጨ አይደለም። የዜግነትና የሙያ ግዴታቸውንም ለመወጣት እንዳልሆነም ለመገመት አይከብድም። እናም የመንግስትን መልክ በማጠልሸት የግል ወይም የቡድን አጀንዳቸውን ከጫፍ ለማድረስ ካልሆነ በስተቀር፣ የመማርና የማስተማር በጎ ሃሳብ አላቸው ለማለት አያስደፍርም። እንዲህ ዓይነት ሃሳብ ቢኖራቸው ኖሮ ሚዛናዊነትን ወይም ተቀራራቢነትን ባስነበቡን ነበር። ግና ይህ አልሆነም። እንዲያውም ይባስ ብለው በተገባቢው ማንነታቸውን ደብቀው በመስኮት በኩል ያሻቸውን ያህል ለመናገር ነው የፈለጉት። ግና ምን ዋጋ አለው?...ሃሳባቸው አንድን ወገን በግርድፉ የሚያጠልሽ ብቻ ስለሆነ ሚዛን አልደፋም-እናም አላዳመጥናቸውም።

ለግል ፕሬስ አለመበልጸግ ራሱ ዋና ባለ ጉዳዩና በመስኩ የተሰማሩ ግለሰቦች መሆናቸውን ልቦናቸው እያወቀውና በመጠኑም ቢሆን በፅሁፋቸው እየነገሩን፣ እኛ በገሃድ የምናውቀውን በገደምዳሜው አድበስበሰው ማለፋቸው ብሎም ጥፋተኛ፣ ሀገር የከዱና ተጠርጣሪ ወንጀለኞችን ከፍ ከፍ ማድረጋቸው ፅሁፋቸው ጨዋነትም ሆነ ምክንያታዊነት ያንሰዋል። እንዲያውም እርሳቸው የሚያደንቋቸውን “ጋዜጠኞች” ይባስ ወደ ገደል የሚከታቸው ይመስለኛል።... እውነቱን እንነጋገር ከተባለ ፅሁፉ ለመማርና ለለውጥ የተዘጋጀ ከሆነ አካፋውን አካፋ ማለት በተገባቸው ነበር። “የነፃ” ፕሬስ ቤተሰቦችን የሙያ ግድፈቶች ለማረም መትጋቱ በወሳኝነት የመስኩ መሆኑንም በተረዱት

ነበር። እርግጥ የነፃ ፕሬሴ ማበቡ ለዴሞክራሲው ሥርዓት ግንባታ የማይተካ ድርሻ አለውና መንግስትም ቢሆን ትኩረት አልነፈገውም። ለፕሬሴ ህገ - መንግሥታዊ ዋስት መስጠቱና በተግባር እንዲከወን ማድረጉ እንዲሁም በሙያው ውስጥ ተጠያቂነትና ግልፅነትን የሚያሰፍን ህግና ደንብ ማበጀቱ ግንባር ቀደም ተጠቃሽ የመንግስት ጥረት ነው።

ሆኖም መንግስት ለዴሞክራሲያዊ ስርዓቱ መጎልበት የበኩላቸውን ሚና ይጫወታሉ ብሎ የጠበቃቸው የግል ፕሬሶች “የት ይደርሳል የተባለ በሬ...” እንደተባለው ስማቸውና ምግባራቸው ለየቅል ሳይሆኑበት የቀሩ አይመስለኝም። ብዙዎቹ “የነፃው” ፕሬስ አካላት የውድቀታቸውን መንስኤ በማጤን በቅተው የሚገኙበትን አሰራር በመዘርጋት ፈንታ በተራ አሉባልተኛ ነገሮችን በማጫጫህ ላይ የተጠመዱ ናቸው። ዋነኛ ስራቸውን ዘንግተው የመንግስትን ስም በከንቱ በማጥፋት ዘመቻ የተሰማሩ ናቸው— ጭፍን ጥላቻ። ታዲያ ይህም ሆኖ ነፃው ፕሬስ አንድ ሺህ አንድ ሙያዊ ተግዳሮቶችን ታቅፎ የውድቀቱ ተጠያቂ መንግስት መሆኑን ሊነግረን ይቻላል። ለምን ዛሬም “ዓይናችሁን ጨፍኑና እናሞኛችሁ” እንደሚባል አይባኝም። እኔ እስከምረዳው ድረስ ህዝብን መዋሸት አይቻልም— ቢያንስ ከአንድ ጊዜ በላይ ህዝብን ማታለል አይቻልም። ብዙዎቹ የግል ፕሬሶችን ሊዋሹን የሚከፈሉት ግን በቀያችን ያለውን ሃቅ ነው።

ሁላችንም እንደምናውቀው ባህር ማዶ የሚሻገሩት ጋዜጠኞች ብቻ አይደሉም። የቤት ሠራተኞች፣ ሃኪሞች፣ መሃንዲሶች፣ “አሸባሪ ፖለቲከኖች” ጭምር ናቸው። ይህ ሃቅ ባለበት ሁኔታ ጋዜጠኝነትን በመነጠል የመንግስት ተጠቂ አድርጎ አቧራ ለማስነሳት መሞከር አዋጭ ስልት አይመስለኝም። ምናልባት ስውሩ ፀሐፊ ጋዜጠኞች የመንግስትን የአሰራር ግድፈቶች እየነቀሱ ችግሮችን ለህዝብ ለማድረስ የሚያስችል አቅምም ሆነ ዕድል አላቸውና መንግስት ገመናው እንዳይጋለጥበት በመፍራት በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ጣልቃ እየገባ ጋዜጠኞች እንዲሰደዱ ሊያስገድዳቸው ይችላል የሚል ግምት (የሳይሆን አይቀርም ድምዳሜ) በተደራሲያን ዘንድ ለማስረጽ አስበው ከሆነ እሳቤው ብዙም የሚያስኬድ አይመስለኝም። ምክንያቱም ምንም ዓይነት ተጨባጭ ማስረጃ ሊኖራቸው ስለማይችል ነው። ያም ሆነ ይህ ግን ዛሬ “ነፍጥ ካነሳ፣ ብዕር ያስገላ” የሚባልበት ዘመን እንዳልሆነ ድብቁ ፀሐፊ የሚገነዘቡት ይመስለኛል— ቢያንስ በልቦናቸው። ዘመኑ በስራ የሚታመንበት እንጂ በብዕር የምንምታታበት አይደለም። ተመራጩና ተደማጩ ሃቅ የትኛው እንደሆነ መዝና ለመለዩት ህዝቡ ራሱ ሰፊ ዕድል ያለው መሆኑ ሊዘነጋ አይገባም። እናም ፈራጁና መዛኙ ህዝብ እንኳንስ የሀገራችንን ሚዲያዎች ቀርቶ መንግስትንም በመቅደም አዋጪ የሆነና ያልሆነን ጉዳይ እያመዘነ ለመንግስትም ምክር እየለገሰ ነው።

እናም ፀሐፊው እንደ ልጅ አሊያም ጅል በመቁጠር ሊያጭበረብሩን ሞክረዋል። ባህር ማዶ የሚገኙትን ግለሰቦች “የነፃ” ፕሬስ አፊና ሰለባ ወይም በእርሳቸው አጠራር “የእውነታ መናኝ”

እንደሆኑ አስበናቸው ‘ውይ በሞትኩት! እኔን ውጪ ሀገር ይውሰደኝ!’ በማለት እንድናዝንላቸው (እንድናዝንባቸው ልበል ይሆን?) የንጉ ይመስላል—“እኔን ያንንኝና” አሉ ጎረቤታችን አቶ ምስግና። እርግጥም በምስልም ሆነ በቃል ታላቅነታቸው ደምቆ በቀረቡት ሰዎች እንድናዝን ፈልገዋል— ሀገር ልሂቃኛን አጣች አንድንል። እኔን ድብቅ፣ሽሽግ ያድረኝና ስውሩ ዘጋቢ አዝነንም ዝም እንድል የፈለጉ አይመስልም። እርሳቸው በመንግስት ላይ ያቀረቡትን የመረረ ስሞታ ከተቻለ በሃሳብ፣ ካልተቻለም በተግባር እንድንቀላቀል ሳይከጅሉ አይቀርም። መቼም ሴረኛ ብዕረኛ እንደ ልጅ ነውና ሁሉም ሰው አድናቂው ይመስለው የለ?!...አዎ! እንዲያ ነው። ሃቁ ግን ታቃራኒው ነው። በዚህ ፀሐፊ እምነት “የነፃው” ፕሬስ ተወዳጅ ነን ባዮቹ (ይቅርታ ናቸው ተባዮቹ) የማይ ሰዎች ኢትዮጵያዊ ናቸውና ከሀገር በመራቃቸው የምንደሰት ባይሆንም፣ የምናዝንላቸውን ያህል የምናዝንባቸውም እንዳሉ መካድ አይቻልም።

በሃፍረተ- ምግባራቸው ከምናዝንባቸው ከስውሩ ፀሐፊ ወይም ከመፅሔቱ “ታላላቅ ሰዎች” መካከል አቶ አርጋው አሸኔን እናስቀድም። ሰውዬው ለአሜሪካ መንግስት በመሰለል መረጃዎችን ሲያቀበሉ የነበሩ ግለሰብ ናቸው። ጨዋነት እንዳይጎድለኝ እንጂ በ‘ባንዳነትም’ ልንመስላቸው እንችላለን። በሀገራችን ውስጥ የኢትዮጵያ የአካባቢ ጥበቃ ጋዜጠኞች ማህበር ሊቀመንበር ሆነው ሲሰሩ የነበሩት እኚህ ጋዜጠኛ ለአሜሪካ ኤምባሲ መረጃ እንደሚያቀብሉ የገለፀው የአሜሪካን ምስጢራዊ ሰነዶችን እየበረበረ ይፋ የሚያደርገው “ዊኪሊክ” የተሰኘው የመረጃ መረብ ነው። ይሁንና መረጃው ይፋ ከሆነ በኋላም ቢሆን የሀገራችን መንግስት ታጋሽና ሆደ ሰፊ ነውና አቶ አርጋውን ምንም አላላቸውም። ሆኖም ግለሰቡ የገዛ ህሊናቸው ኮርኩሯቸውና የሰሩትንም ስለሚያውቁ የት እንደሄዱ አይታወቅም።

ምንም እንኳን ከስውሩ ፀሐፊ የበለጠ ባለውቅም ሀገርን አሳለፎ ከመሸጥ የከፋ ክፋት በዓለም ላይ ያለ አይመስለኝም። እንግዲህ ፀሐፊው ወይም የዝግጅት ክፍሉ ይህን ቅሌት ገሸሽ አድርገው ነው እውነቱን ለማምታታት የታተሩት። እኔ እስከሚገባኝ ድረስ ግን ይህ መታብይ ነው። ህዝብንም መናቅ። እናም አቶ አርጋው ባህር ማዶ የተጓዙት (በፀሐፊው አባባል የተሰደዱት) መንግስት ስላስገደዳቸው አይደለም።

እርግጥ የአርጋው አሸኔን ፈለግ የተከተሉ በርካታ ናቸው። ምንም እንኳን የእርሱን ያህል የመረረ ፀረ - ኢትዮጵያዊ አቋም ባይኖራቸውም። የብዙዎቹ ኮብላይ ጋዜጠኞች ዳራ ሲጠና በጋዜጠኝነት ሙያቸው ሳይሆን ህግና ስርዓትን ደፍቀው ባከናወኑት ድርጊት ተፈላጊ ወንጀለኞች የነበሩ ናቸው። ወይም ነበሩ። ለምን ቢሉ በወንጀለኝነት ተከስሰው የህግ ታራሚ የሆኑም አሉና። ታዲያ ይህን በመገንዘብ ቀድመው ሀገር የከዱ ናቸው እያልኩ ነው። ፀረ - ብሔር፣ ፀረ - መንግስትና ፀረ - ህገ - መንግሥት እንዲሁም ፀረ- ኃይማኖትን የሚያራግቡ ኢ-ስነ-ምግባራዊ

የነበሩ ጋዜጠኞች ናቸው። ይህ የጥፋት ማዕቀፍ ደግሞ የዛሬው የግንቦት 7 ልሳን የሆነው የኢሳት (እሳት) አገልጋይ የሆነውና የያዘው ኢትዮጵያ ጋዜጣ (በቅንፍ ውስጥም ቢሆን ነፍስ ይማር ብለናል!) ጋዜጠኛ የነበረውን ሲሳይ አገልግሎት ያካትታል። እንግዲህ የአዲስ ጉዳይ መፅሔት ዝግጅት ክፍል የማያንቀላቅላቸው አነዚህን በሰሉን የጥፋት ሰብኞችን ነው።

በዚህም አለ በዚያም ግን የብዙዎቹ “ጋዜጠኞች” ዋነኛ የስደት ምክንያት “ስራቸው” መሆኑን ቢያንስ ፀሐፊው ዓይናቸው ላይ የጋረዱትን ጥቁር መሃረብ አስወግደው ማየት ያለባቸው ይመስለኛል። ሀገርን በይፋ የከዳ እንዲሁም በሀገሪቱ ህግ መሰረት በአሸባሪነት የተፈረጀን ድርጅትን የተቀላቀለን ግለሰብ “በነፃው” ፕሬስ ስም ጀቡኖ ማንቀላቅላት መፅሔቱ ምን ዓይነት አጀንዳ እያራመደ እንደሆነ ለማንም ግልፅ ስለማይሆን ነው። ምንም እንኳን በመፅሔቱ ላይ ፎታቸው የተከለከሉትን ግለሰቦች የስደት አሊያም የወንጀል መንስኤን ከቦታ ውስንነት አንፃር ማንሳት ባይቻልም፤ ኪሳራና የራሳቸው ህሊና አስገድጓቸው ብሎም ከህግ ተጠያቂነት ለማምለጥ በርግገው ሁር የሸመጠጡ የመፅሔቱ “ጀግኖችን” ለአብነት ያህል ልጥቀስ- ዳዊት ከበደንና በፍቃዱ ሞረዳን።

ከቅንጅት ነውጠኛ አመራር ጋር ህገ-መንግስቱንና ህገ-መንግስታዊ ስርዓቱን በሃይል ለመናድ ክስ ለሁለት ዓመት እስር ቤት የነበረውና ኋላ ላይም መንግስትን ይቅርታ ጠይቆ ከእስር የተለቀቀው አቶ ዳዊት፤ እንደማንኛውም ዜጋ የጋዜጣ ፈቃድ አውጥቶ አውራምባ ታይምስ የተባለ ጋዜጣን በሚያዘጋጅበት ወቅት የፀረ-ሰላም ሃይሎችን አጀንዳ በማራገብ፤ አለፍ ሲልም የአሸባሪውን ግንቦት ሰባት አባላትን በጋዜጣው ላይ እያተናገደ ሁከትን ዳግም ለማራገብ ጥረት ሲያደርግ የነበረ ነው። መንግስት ግን እነዚህን ሁሉ ህግና ስርዓትን የተላለፉ ተግባራትን ሲያከናውን ምንም አላለውም። በስተመጨረሻ ግን በኪሳራ ምክንያት ከሀገር ሊሰደድ ችሏል። የደርግ ስርዓት መቶ አለቃ የነበረው በፍቃዱ ሞረዳም ቢሆን፤ የስርዓቱን ሽንፈት ቁጭት በወረቀት ላይ ለማስተንፈስ ጦማር የሚባል ጋዜጣን መስርቶ ሲሰራ የነበረ ግለሰብ ነው። ኋላ ላይ ግን በሰራው የወንጀል ተግባር በህግ አካላት ሲፈለግ በኬንያ በኩል ፈርጥጧል። ያም ሆነ ይህ ግን ለአኔ አዲስ ጉዳይ መፅሔት ሀገር ውስጥ ህግና ስርዓትን ተከልሎ እየሰራ ለምን በጋዜጠኝነት ስም ወገ ውጪ የሚወጡ ግለሰቦች፤ የወንጀለኞች፤ የአሸባሪ ድርጅቶች አባላት ጠበቃ ቢሆን እንደቻለ በፍፁም ሊገባኝ አልቻለም።

እናም የማይዎቹ ጋዜጠኞቻችን ስደት ምክንያቱ ሲጠቃለል ዳቦ ፍለጋ፤ በራስ ምናብ ውስጥ የሚመላለስ የተጠያቂነት ስሜትና ወንጀለኝነትን ሽሽት ነው። ድብቁ ፀሐፊ አንቶኔ ጋዜጠኝነት በወንጀለኝነት እንደሚያስጠይቅ፤ ለእንግልት እንደሚዳርግ...ወዘተ. ተናግረዋል። አጎሳቋዩም ሆነ አጎሳቋ መንግስት መሆኑ ነው። እርግጥ ነው ሙያው የህግ ተጠያቂ ከመሆን አያድንም - ጋዜጠኛ

እንደማንኛውም ዜጋ ሰው ነው። ሰው ደግሞ መላዕክ አይደለም። ያጠፋል፤ ይሳሳታል። ጋዜጠኛም ይሁን ሃኪም አሊያም የኔ ቢጤው መደዴ ሰውም ይሁን ባለስልጣን ህግን አስከተላለፈ ድረስ መጠየቁ ያለና የነበር ነው። መዳን የሚቻለው ህግና ህግን አክብሮ በመስራት ብቻ ነው።

በጋዜጠኝነት ስም ፀረ - ህዝብና ፀረ -ሀገር ተግባራትን ሲያከናውኑ የተገኙ በመጠየቃቸው ስውሩ ሰውዬ እንዳሉት የግሉ ፕሬሱ ምኑ እንደተነካበት አይገባኝም። ፕሬሱ ወንጀሉን ሳይሆን ሰላምን፣ ጥፋትን ሳይሆን ልማትን ይፈልጋል - በመርህ ደረጃ። ትክክለኛውን መስመር የተላለፉና ሙያው ከሚፈቅደው አሰራር ያፈነገጡ መጠየቃቸው አግባብ ብቻ ሳይሆን ግድም ነው። እናም መንግስት ህግና ሥርዓትን የማስከበር መብትም ሆነ ግዴታ እንዳለበት ለፀሐፊው ማስገንዘብ የሚያስፈልግ አይመስለኝም- ሊቅ ይመስላሉና። እርግጥ ፀሐፊው ሃቁን ለመመስከር ፈሩ ወይም ክህደት አማራቸው እንጂ፤ የወንጀለኞች ተጠያቂነት “ከነዋ” ፕሬስ ጥሰት ጋር የሚያስተሳስረው አንዳችም ምክንያት አይኖርም። እንዲያውም ለወንጀለኞች መሟገት ከሀገርና ከህዝብ እውነት መነጠል ነውና የሰውዬው አካሄድ ትክክል አይደለም ። ትክክል አለመሆን ብቻ ሳይሆን፤ ኢ- ሞራላዊና ኢ- ሥነ -ምግባራዊም ነው - ለምን ቢሉ ማንኛውም ፕሬስ ፀረ ሀገርና ፀረ-ህዝብ አይደለምና።

እስቲ እስክንድር ነጋን፣ ርዕዮ-ት አለሙንና ውብሽት ታዬን በአብነት ላክል። ሶስቱም ግለሰቦች ወንጀለኝነታቸው በህግ ተረጋግጦ ማረሚያ ቤት የሚገኙ ናቸው። ፀሐፊው ግን ጋዜጠኛ በመሆናቸው ብቻ እንደታሰሩ እየተናገሩ ወይም እየመሰከሩላቸው ነው። እርግጥ የፍትህ ሥርዓቱን አለማመን ሌላ ጉዳይ ነው። ስውሩ ሰውዬ ስሜታቸው ፈንቅሏቸው አሊያም ያለስራቸው ዘብጥያ ወረዱ ማለትም ይችላሉ። ግና ሁሉንም መጠርጠርና ጭቃ ለመቀባት መሞከር ግን የሚያሳፍር ነው።

እንደ እውነቱ ከሆነ ግለሰቦቹ ሰዎች በመሆናቸው ሊያጠፉ ይችላሉ ብሎ መጠርጠር ቢያንስ የአባት ነው። ጋዜጠኛን እንደ መላዕክ አስተዋይ፣ ቅንና እንከን አልባ ... አድርጎ ለማምታታት መሞከር አያዋጣም። ለራሱ “ለነዋ” ፕሬሱም ሆነ ለሀገሪቱ አይበጅ። እናም መሳሳት ተፈላጊ ነገር ባይሆንም ሰዋዊ ባህሪ ስለሆነ፤ እንዲያው በደፈናው መንግስት ጋዜጠኞችን በማንገላታት፣ በማዋከብና በማሰር ነፃ ፕሬስን እያቀጨጨው መሆኑን በመጥቀስ በጭፍን ጥላቻ ለመክሰስ መሞከር ኢ- ሳይንሳዊም ኢ- ምክንያታዊም ነው- እሳቤው ቢያንስ ሰው ሲሳሳት የሚችል ፍጡር መሆኑን አይቀበልምና። እናም የዚህ ዕሁፍ አቅራቢ ይጠይቃልም- “ነዋ” ፕሬሱ ራሱ ለዚህ ምን መልስ አለው?...

እስቲ ለማንኛውም ለፅሁፌ ማጠቃለያ የመረጥኩትን የስውሩን ፀሐፊ ንዑስ ርዕስ ላስከትል። እርሳቸው “ንብይ በሀገሩ አይከበርም” ባይ ናቸው። ሀገራቸው ልሂቃንን የመመልከቻ

መነፅር እንደሌላት የጠቁመት ፀሐፊው፤ የባህር ማዶ አዋቂዎች ግን ታላቅነታቸውን አውቀው እያወደሷቸው እንደሆነ ነግረውናል-ያለ ሃፍረት። ለአብነት ያህልም ሀገራችንን በጠላትነት ፈርጆ ሰርክ የመግለጫ ጋጋታን በሚያንጋጋው በሂዩማን ራይትስ ዎች መሸለማቸውንም ጠቅሰዋል። እርግጥ ሊሸለሙ ይችላሉ። የተቋሙን ፀረ-ኢትዮጵያዊነት ብንተወወው እንኳን፤ ቢያንስ ሂዩማን ራይትስ ዎች የሸለመውን ሁሉ አዋቂና መልአክ አድርጎ መወሰድ በራሱ ጤነኛ አመለካከት አይደለም። ሲጀመር ታዋቂነት አዋቂነት አይደለም። ታዋቂዎችም ሆኑ አዋቂዎችም የማይሳሳቱበት አንዳችም ማስረጃ ሊቀርብ እንደማይችል እርግጠኛ ነኝ። ነገርዬው ፈረንጅ የሸለመው ሁሉ ከመልአክ እንደ አንዱ ይቆጠራል ማለትም ነውና ያስተዛዝባል፤ ያሳፍራል፤ ያሸማቅቃል።

ለነገሩ ፀሐፊው “አውቆ የተኛ...” እንዲሉት ለመሆን አሊያም ለማምታታት ፈልገው እንጂ ሃቁን አጥተውት አይመስለኝም። ሌላው ቢቀር የአይጥ እሚጅ ድንቢጥ በመሆኗ ለሙግታቸው ታማኝ እማኝ የመረጡት ሂዩማን ራይትስ ዎች እንደ አንዳንድ የሀገራችን ጋዜጠኞች ከስሙ ጋር በማይተዋወቀው ሙያው ስር ተጠልሎ ጥፋቶችን እንደሚፈጽም እናውቃለን። ይህ አክራሪ ተቋም የኒዮ - ሊበራሊስቶች አገልጋይና ደቀ-መዝሙር ነው። ኒዮ - ሊበራሊዝም ደግሞ በማደግ ላይ ያሉ ሀገራትን ሀብት ርካሽ ጉልበትና የተፈጥሮ ሀብት ለመመዝበር፤ ተቋሙ የሀገራቱን ስም በሰብዓዊ መብት ስም ስማቸውን እንዲያጠፋ እንዲሁም ብድርና ዕርዳታ ሳይቀር እንዲከለከሉ እንዲጠይቅ በለስ ከቀናውም የቀለም አብዮት አስነስቶ መንግስት እንዲገለበጥና አሻንጉሊት መንግስት እንዲመሰረት ለማድረግ እንደ ረጅም እጅ ይጠቀምበታል። እናም ጋዜጠኞቻችንን በፈረንሳይ እየደለሉ ፀረ- - ኢትዮጵያዊነትን እንዲዘምሩ አያደርግም ብሎ መጠበቅ የዋህነት ይመስለኛል። እናም ለጉዳይ ፈፃሚዎቹ ያልሸለመ፤ ለማን ሊሸልም ይችላል?...

ዕሁፊን ልቋጨው። “ነፃው” ፕሬስ ሁሉም ነገር አልጋ በአልጋ የሆነለት ተቋም እንዳልሆነ መካድ አይቻልም። ግን ደግሞ ፀሐፊው እንዳሉት ሁሉም ነገር ለጋዜጠኞች ገደል አይደልም። መንግስትም ራሱ እንደሚያምነው ተግዳሮቶች አይታጡም። በግሌ ግን የግል ፕሬስቶችን ራሳቸው ለአቅመ “ነፃ ፕሬስነት” የበቁ አይመስለኝም- ብዙ ይቀራቸዋል። በጭፍን ጥላቻና በጨለምተኝነት የተተበተቡ ቀያይ ብዕሮችን ያነገቡ ናቸው። ቢያንስ ቅንጣት ታህል እንኳን የመንግስትን በጎ ነገር ለመዘገብ ያማቸዋል። እርግጥ አይተቹ ወይም አይውቀሱ እያልኩ አይደለም። ጤናማነትን በተላበሰ ሁኔታ ይውቀሱ ፤ ያስተምሩ። ከሁሉም በፊት ግን ራሳቸው ይማሩ። እንደ ስወሩ ፀሐፊ በደም ፍላጎትና በእልህ በታወረ አመለካከት ሳይሆን በምክንያታዊነት ይመኑ፤ ያሳምኑም። የወንጀለኞች ዋስና ጠበቃ ከመሆን ሀገርንና ህዝብን ያስቀድሙ። መንግስትን “ለዚህስ ምን መልስ አለው?” እያሉ ከመጠየቃቸው በፊት ራሳቸውን ይገምግሙ፤ ይጠይቁ። ሚዛናዊና ፈራጁ ህዝብም

የሚጠይቃቸው ጥያቄ አለና፤ እኔም ቀደም ሲል ለጠቀስኳቸው ችግሮቹ “ነፃው ፕሬሱ ራሱ ለዚህስ ምን መልስ አለው?!” እላለሁ። ቸር ያስንብተን።